

SMOLENICKÝ POSOL

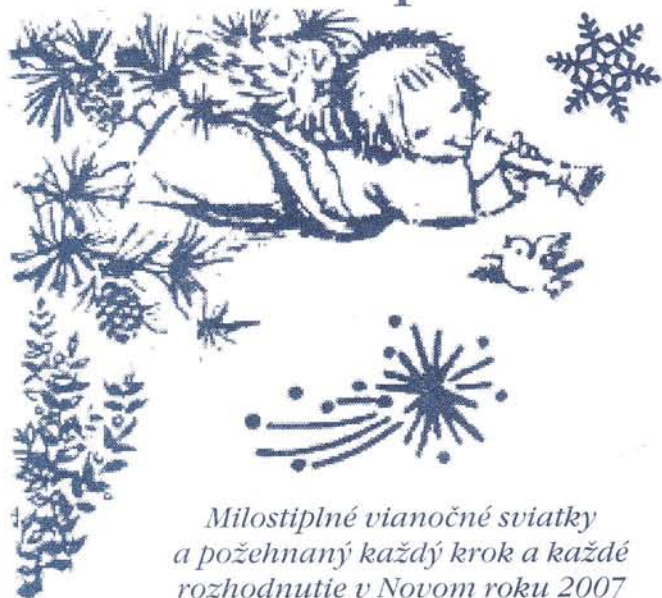
Ročník 6

Číslo 4

DECEMBER
2006

Časopis farnosti Smolenice

*Milostiplné vianočné sviatky
a požehnaný každý krok a každé
rozhodnutie v Novom roku 2007
želá všetkým čitateľom
Smolenického posla
redakčná rada.*

VOĽBY do ekonomickej farskej rady

sa po dvoch rokoch opäť ko-
nali v našej farnosti dňa 10. decembra 2006.

Dňa 3. decembra boli farníkom rozdane hlasovacie
listky, na ktoré mohli uviesť 3 mená (na filiálkach 2
mená) budúcich možných členov ekonomickej farskej
rady. Hlasovacie listky sa odovzdávali o týždeň po
svätej omši.

Farská ekonomická rada je poradným orgánom kňaza.
Úlohou jej členov je byť nápomocní kňazovi radou
pri rozhodovaní v ekonomických otázkach farnosti.

Viac na str. 3

Keď sa povie...

...Vianoce

Minulý rok som dostal k Vianociam SMS-ku
takéhoto znenia: „Priatelia, Ježiško sa narodil v chlieve!
Tak sa vykašlite na všetky upratovania, nech sa u vás cíti
naozaj ako doma!“

Ako to teda u nás vyzerá na Vianoce?

Všade poupratované, ozdobené stromčeky, pod nimi
darčeky, k tomu koledy a štedrá večera, polnočná svätá
omša, ak nám Boh cez prírodu dopraje tak aj sneh, vieme
si nájsť čas na druhých ľudí... Skrátka idylka.

Ako to teda bolo?

Urobme si exkurziu k prvým Vianociam. Cestou una-
vený Jozef spolu s Máriou, ktorá mala každú chvíľu rodiť.
Dotlačení do Betlehema cisárskym príkazom o sčítaní
ľudu. Obaja cestujúci špinaví z cesty, ktorú museli prejsť.
Hľadajú miesto, kde by mohli prenocovať. Robia pre to
všetko, čo je v ľudských silách. A výsledok? Nakoniec
ponuka na nocľah v maštali. Nie vo vymaľovanej
maštaličke s peknými zvieratkami, akú máme v kostoloch či
pod vianočnými stromčekmi. V maštali so zvieratami,
špinou... A tu, v tejto biede sa narodil Záchranca ľudí.
Žiadna idylka.

Čo to znamená pre nás?

Spojiť idylku s realitou. Presnejšie – spojiť ideály,
ktoré prináša Ježiš do nášho sveta s realitou každodenného
života, čiže prijímať Božiu Lásku, ktorá prichádza medzi
nás, do svojho života a odovzdávať ju ostatným ľuďom. Či
už vo vypratovanom dome alebo maštali.

pb

EDITORIÁL

Vianoce. Koľkokrát sme ich už prežili! A znovu sa na ne tešíme. Deti na hračky, prázdniny; dospelí na iné darčeky alebo na vianočnú atmosféru. My sme pre vás tiež pripravili darček v podobe tohto vianočného čísla. Dúfam, že si v ňom nájdete mnoho zaujímavých článkov, ktoré by vám mohli spríjemniť čas vianočný.

mš

ČAS ...

(Máme ho len na Vianoce?)

„Nemám čas. Ponáhľam sa. Už som mal byť na ďalšom stretnutí. Kedy? O týždeň? To nie. To už cestujem na služobnú cestu. Skús sa ozvať o mesiac... Teraz som práve na odchode...“

Je normálne nemať čas. A takmer zahanbujúce mať ho. Ten, kto ho má je zvyčajne dôchodca a už sám fakt, že má dosť času mu často prídeme ako nedostatok. Znak toho, že už zrejme nie je potrebný. Alebo ak nie je dôchodca a napriek tomu „má čas“, pripadá si ako neschopný človek, ktorý si zrejme nevie nič začať a asi nie je „in“.

Nemá čas pôsobí dôležite. „Fakt“, povie si, „ten je na roztrhanie, má kopu dôležitých funkcií, nebudem rušiť jeho kruhy.“ Prístupujem k nemu s bážňou, v kútiku duše si nahovárajú, že by si dokázal nájsť čas aj na moje banálne problémy, otázky alebo len obyčajný záujem.

Z obyčajného záujmu niekoho oberať o jeho drahocenný čas sa stáva utópiou. Ved' predsa nebudeme márniti čas „len tak“. Keď sa aj stretávame, pretože treba čosi vyriešiť, naplánovať, rozdeliť úlohy...a zase sa citíme všetci o čosi dôležitejší...a prázdnější. Angažujeme sa v práci, v spoločnosti, vo farnostiach, v združeníach, kluboch, hnutiach... Ved' konáme toľko dobra! Skúste povedať niekomu, že máte čas. Zrejme vám pohotovo poradí ako by ste ho mohli „dobro využiť“, čo by ste S NÍM mohli urobiť. Ak máte dosť odvahy a guráže, povedzte mu, že na tom nechcete nič meniť. Prečo? Lebo

čas je priateľ, pre Boha, pre iných ľudí,... Odpoveď „nemám čas, ponáhľam sa, rýchlo to vybavme“ pôsobí ako „tu nie je pre teba miesto“. Jemnejšia verzia „neotravuj a zmizni“. Keď Pán Boh stvoril svet, povedal sice Adamovi a Eve, že majú obrábať zem, ale nepovedal, že majú len obrábať zem. Boh bol spokojný so stvorením, tvoril svet ako skvost, človeka chcel urobiť účastným na Božej velebnosti. My sa niekedy správame nie ako správcovia, ale ako otroci zeme. Nie ako deti obrátené k svojmu Otcovi, ale ako pomätenci snažiaci sa dobehnúť, čo Pán Boh asi ešte podľa nás nestihol. :-). Kam môže viesť naša snaha predbehnúť ho...netrúfam si domyslieť. To skúšali už v Babylone! Zaujímavá je aj úvaha ako asi prežil Ježiš svojich 30 rokov života, o ktorých niet v evanjeliách zmienka. Vieme len to, že keď mal 30 rokov začal verejne účinkovať. Že by si tých 30 rokov dovolil prežiť „iba tak“?

Nemá čas je pasca, zabíjak každého vzťahu. Zaneprázdnenosť nás dusí, drží vo svojich spároch a my jej podliehame. Zatvárame dvere. Trávime čas v zaneprázdnenosti za zatvorenými dverami. Zatvorenými pred manželkou, pred vlastnými deťmi, pred priateľmi, pred kolegami, pred tými, ktorých nám azda Pán Boh posielal práve teraz, aby sme pookriali a nabrali nové sily časom stráveným „len tak“. Otvorím tie dvere...budem taký trápny, že budem mať čas?

Niekedy si hovorím – čo je to za slová, mať čas? Ale myslím, že pre každého je veľmi dôležité mať niekedy čas pre seba a podľa seba. (Monika, 34) Pre Boha a na deti, si musím nájsť čas vždy. (Gabriela, 37)

Ospravedlňujem sa, že tak neskoro odpovedám na anketovú otázku, z čoho vyplýva, že čas mi veľmi chýba a všetko ide akosi veľmi, veľmi rýchlo. (Michal, 25)

Čas nemám (preto odpisujem tak neskoro). No niekedy si myslím, že mám dosť času ale nakoniec zistím, že ho už niet. Ale zdá sa mi, že s tým časom by to mohlo byť horšie. (Beáta, 20) S časom som na tom veľmi zle. Čo potrebuješ? (Andrej, 29) :-) :-) :-)

AKTUALITY & OHLASY

ČO JE NOVÉ V REDAKCII?

Redakcia Smolenického a Hornoorešianskeho posla uskutočnila prvé spoločné stretnutie zástupcov redakcií na tému výmena skúseností s vydávaním a prípravou farského časopisu. Veríme, že stretnutie bolo obojstranným prínosom a nevylučujeme nadviazanie kontaktov aj s ďalšími tvorcami farských časopisov na okolí.

Re: Terezka – kde si?

V minulom čísle sme uverejnili krátky príspevok polemizujúci o tom, či by sa pre sv. Terezku nenašlo v našom kostole „viditeľnejšie“ miesto. Zároveň sme si položili kontrolnú otázku, kde je umiestnená socha sv. Terzky v našom kostole. Veru, nie všetci si vedeli vybrať miesto, kde je u nás svätá Terezka! Ak ste tipovali, že je to pri spovedelnici v pravo z tej menej viditeľnej strany, tipovali ste správne. Už dnes však táto odpoveď nie je správna, nakoľko v posledných týždňoch sv. Terezka v našom kostole zmenila pôsobisko. Je umiestnená pri zadnom oltári naproti vchodovým dverám. A že slová nehýbu svetom...?!

red

ANKETA

Anketu sme tentokrát realizovali netradičnou formou. Otázku sme položili SMS správou, ktorá znela:

Máte čas? Ako ste na tom s časom?

„Času mám tak tretinu z toho, koľko by som potreboval. Preto čas delím podľa priorit. Na treťom mieste je vždy odpočinok, ale vážne uvažujem o tom, že budem radšej žiť tam, kde nemajú hodinky, ale majú čas.“ (Lukáš, 27) „S časom som na tom blbo.“ (Jozef, 36) „Čo je to čas? Žiadny voľný nemám.“ (Miroslav, 25)

„Ako na čo mám čas. Musím mať čas na to, v čom ma nikto iný nazastúpi.“ (Patrik, 35)

Re: „Tá dnešná mládež...“

(Smolenický posol 3/2006, s.5)

Po uvedení príspevku o negatívnych javoch v radoch niektorých mladých ľudí, kresťanov z našej farnosti, sa v pokladničke v Lošonci objavila nasledovná reakcia:

Pán farár; čo má mládež v Lošonci. Nič ... (nevedeli sme prečítať) všetko je zatvorené. Stará škôlka. Čo keby ste začali od seba aspoň raz za týždeň sa im venovali spoločne s obecným úradom v Lošonci. rodičia

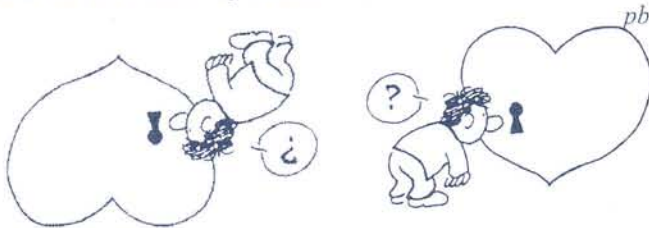
Odpoveď:

Milí rodičia. V prvom rade si musíte uvedomiť, že ide o vaše deti, za výchovu ktorých ste zodpovední. Kňaz nemá suplovať rodičov v tom základnom – ľudskej výchove a základnej náboženskej výchove.

Áká je to výchova, keď vaše deti, ktoré mali možnosť pred niekoľkými rokmi stráviť Silvestra a očakávanie Nového roka v starej škôlke, nevedeli po sebe upratať, snažili sa vykopávať zatvorené dvere... Bývali v Lošonci stretka pre deti. Viedla ich Kika Priczellová, ktorá dochádzala zo Smoleníc (pretože v Lošonci sa nenájde nikto, kto by niečo také robil...?) Na niektoré stretnú neprišiel nikto. Keď neprišlo niekoľko „skalných“, tak zbytočne cestovala a strácala čas. Počas stretiek ďalší robili všetko preto, aby rušili ich priebeh (vykrikovanie, nadávky, hádzanie snehových gúľ do okien...) Prečo Vaše deti po nociach lietajú po vonku? Čo myslíte, kto povyhádzoval veci na strechu starej škôlky len tak pre zábavu a z toho istého dôvodu postavil pri kostole smetný kôš na preklad nad vstupnou bránou, kto keď rozbil okno na starej škôlke to bral ako normálnu vec a ešte nadával tým, čo ho upozorňovali, kto zdeformoval kopaním rinu na starej škôlke...? A dalo by sa pokračovať ďalšími príkladmi, kedy sa aj niekto snažil niečo urobiť, ale odozva...

V texte „Tá dnešná mládež...“ autor pripomienky podčiarkol dve veci: „vandalmi“ a „vulgárnymi nadávkami“. „Vandali“ - to sa netýka iba Lošonca. Ale stačí sa pozrieť, ako sa deti a mládež správajú k veciam okolo seba. Stará škôlka v Lošonci je iba jedným z príkladov. Vandali boli germánskym kmeňom, ktorý napadol a vyplienil Rím – preto ten prenesený význam. Keby sa takto správali vaše deti a mládež k vášmu majetku doma... „Vulgárne nadávky“ – myslím, že sa stačí opýtať učiteľov v škole, či vypočúť si slovník na autobusovej zastávke... A niekde sa to museli naučiť. Nechcete mi povedať, že v kostole.

Priamo v článku „Tá dnešná mládež“ bolo zvýraznené slovo „spoločne“. Iba kňaz a zopár ľudí - to nie je spoločne. Musia to v prvom rade naozaj chcieť a niečo pre to urobiť tí, ktorí to ako rodičia sľubovali pri krste.

Milí rodičia, otvorená téma nás viedla k diskusi o možnostiach pomôcť mládeži v Lošonci. Nakoľko sa našiel človek ochotný venovať sa deťom a mládeži v Lošonci, považujte tento príspevok zároveň za ponuku spolupráce. Stačí zistiť záujem u vašich detí a skontaktovať sa s kňazom. Podrobnosti dohodneme osobne.

red

VOLBY

DO FARSKEJ EKONOMICKEJ RADY

Smolenice:	počet hlasov
1. Janiga Peter.....	46
2. Lančarič Ján.....	35
3. Lančarič Andrej.....	11
4. Čurajová Eleonóra.....	10
5. Nídlková Valéria.....	9
6. Štibráná Ivana.....	8
Hostin Jozef.....	8
7. Gašparovič Augustín.....	7
8. Čerešnáková Eleonóra.....	4
Gombár Robert.....	4
Pisarovič Michal.....	4
Priczellová Kristína.....	4
9. Hajičková Eva.....	3
Kováčová Anna.....	3
10. Jajcayová Daria.....	2
Kováč Vincent.....	2
11. Boháček Peter, Brázdovič Pavol, Brázdovič Peter, Čerešnáková Ruth, Drdul Andrej, Fančovičová Gabriela, Gombárová Anna, Hajiček Jozef, Chvala Anton, Janáček Miroslav, Janáčková Ivana, Pisarovič Oto, Sloboda Pavol, Slobodová Jozefína, Volner Karol, Zárecký Pavol.....	1

Smolenická Nová Ves:

1. Machala Viliam.....	8
2. Sedláček Viliam.....	7
3. Jelenek Jaroslav.....	6
4. Hečko Pavol, Jankovič Vladimír.....	1

Lošonec:

1. Nídel Peter.....	15
2. Bednárová Vilma.....	9
3. Chřvalová Mária.....	5
4. Nováková Justína.....	3
5. Mesíček Norbert, Nováková Mária.....	1

Zvýraznené mená – zvolení do Farskej ekonomickej rady. Pri rovnakom počte hlasov poradie podľa abecedy. Výnimka – Jozef Hostin – 2x st., 1x podnikateľ, ostatné bez identifikácie.

2 hlasovacie lístky neužnané – viac než povolený počet mien.

Výber zo Štatutu farskej ekonomickej rady:

Ekonomická rada (ER) je poradným orgánom farára, ktorého úlohou je pomáhať v hospodárskej správe farnosti. Vždy úzko spolupracuje so svojim farárom, radí mu a pomáha v hospodárskych veciach. Úlohou ER je pomáhať farárovi podľa noriem Kódexu kanonického práva (KCC) a týchto noriem pri riešení majetkových otázok vo farnosti. ER má iba poradný hlas. Vo všetkých právnických veciach farnosť, ako právnickú osobu, podľa kanonického práva reprezentuje a zastupuje farár, ktorý sa stará, aby sa hmotné hodnoty (majetok, vlastníctvo) farnosti spravovali podľa kánonov 1281-1289 (kán. 532)KKP. Ekonomická rada sa má zísť štyrikrát do roka. Zasadaniam predsedá farár. Bez neho nesmie byť nijaké zasadanie ER. Farár môže zvolať ER, kedykoľvek to okolnosti vyžadujú. Členovia sú schopní poskytnúť kvalifikovanú radu vtedy, keď je prítomná nadpolovičná väčšina členov. Členovia poskytujú farárovi radu tajným hlasovaním. Hlasovania sa farár nezúčastňuje. Za radu sa považuje to, čo odhlasovala nadpolovičná väčšina prítomných. Predsedom ER je farár.

Tajomníka ER volia členovia rady. Jeho úlohou je urobiť záznam zo zasadnutia, pomôcť zvolať radu, pomáhať pri vedení účtov a iných úlohách. Všetci zvolení i menovaní členovia zložia pred svojim farárom sľub, že budú zverenú úlohu vykonávať svedomito, zodpovedne a čestne. Členstvo v ER trvá dva roky. Členov možno po uplynutí tohto obdobia opäť zvoliť. Táto norma sa nevzťahuje na farára. Ak sú na to závažné morálne dôvody, možno člena pozbaviť členstva. Uprázdnené miesto sa zaplní dodatočnou voľbou alebo menovaním podľa toho, akým spôsobom sa vylúčený stal členom ER. Ekonomická rada končí svoju činnosť uplynutím jej funkčného obdobia. Preložením farára ER zaniká. Nový farár však je povinný do pol roka od prevzatia farnosti obnoviť jej činnosť.

PREDSTAVUJEME

TRI KLÚČOVÉ OTÁZKY pre.... pána dekana Miloslava Mrvu

Väčšine z vás dôstojného pána Mrvu nemusíme predstavovať, veď v rokoch 1977 až 1994 pôsobil v našej farnosti ako jej duchovný otec. Potom jeho kroky smerovali na RKCMBF UK, kde pôsobil ako špirituál, aby sa vrátil späť do Malokarpatského regiónu do Horných Orešian ako farár. Keďže nedávno oslávil významné životné jubileum, nedalo nám, aby sme ho nenavštívili a nepoložili mu zopár otázok „na telo“.

vdp. Miloslav Mrva

Kým sme stihli položiť prvú otázku, niekto zazvonil. Konštatujem: „Máte tu rušno ako na fare.“ A pán dekan s potmehúdskym úsmevom odpovedá: „To som ich pred chvíľou zavolať, aby ste videli, že to tu žije.“

Dôstojný pán, dovoľte, aby sme sa aj my pripojili k zástupom gratulantov a zaželeli vám hojnosť Božieho požehnanie a ochranu Panny Márie.

70-tka je krásny vek, je to trošku čas aj na pozastavenie sa a rekapitulovanie prežitých rokov...ako to vidíte vy, ako sa cítite ako 70-tnik?

Cítim sa dobre, akurát sem-tam už niektoré „súčiastky“ vypadávajú...mám takú kontrolku. Raz za čas si zahrám šach a tam zisťujem ako to so mnou je. Hmm...70-tka! Aj ja som si povedal, kde sa to len toľko rokov nabralo? Keď tak celý ten svoj život „rozparcelujem“, bolo to pestré. Ale slovami sv. Pavla: „Milosťou Božou som tým, čím som.“ Prvou etapou môjho života by som nazval roky do môjho obrátenia, bolo to,

keď som mal 21 rokov, po odslúžení vojny. Dvtedy som žil ako klasický dedinský chalan s huncútstvami, ktoré patrili k tomu. Po maturite som nastúpil ako učiteľ na druhý stupeň základnej školy. Po vojne som vyučoval 4. ročník ZŠ.

Druhá etapa nastala po mojej konverzii a bolo to obdobie dozrievania pre kňazstvo. Keďže môj nový život neušiel pozornosti bystrému oku strany, tak ma zo školy prepustili. Nastúpil som na poštu v Bratislave, kde som pôsobil ďalších 6 rokov. Počas tohto obdobia vo mne dozrievalo rozhodnutie stať sa kňazom, slúžiť iným, pomáhať, milovať všetkých, ktorých mi Pán posielal do cesty... Do seminára som sa hlásil niekoľko-

krát a podarilo sa mi to na tretí raz, pretože štúdium v čase totality nebolo ľahké. Z 200 prihlásených prijímali 15 z celého Slovenska. Štúdium v tých časoch bolo veľmi náročné. „Za pochodu sa napr. opravovala budova, všade bola špina a prach, ale napriek tomu, dosiahli sme svoj cieľ. No a teraz som už vyše 37 rokov kňazom. Po dramatických štúdiách mi rodáci pripravili krásnu slávnosť. Ozajstné hosana, ale potom prišiel aj veľký piatok.

A tým bola tretia etapa - kaplánska, pôsobil som na 5 miestach a aj toto obdobie bolo veľmi rušné, lebo mi chceli odobrať štátny súhlas (počas totality bol potrebný na vykonávanie kňazskej služby), a tak v snahe ma „zachrániť“, ma prekladali z miesta na miesto, Šurany, Piešťany, Sereď, Vrbové, v rozpäti 4 mesiacov. Takže som nikdy nevedel, kde budem na druhý deň slúžiť svätú omšu.

No ale všetko sa to tak trochu ustáľilo v roku 1974, kedy som bol poslaný na faru do Dolných Orešian. Odvtedy nie príde!“ sa pohybujem tuná pod Malými Karpatmi. A to už asi viete, že odtiaľ som sa

dostal do Smoleníc, odtiaľ do seminára a na fakultu a potom do Horných Orešian.

Čo bolo impulzom k tomu, že ste sa rozhodli stať kňazom? Bol to nejaký zážitok alebo stretnutie s niekým?

Spomínam som, že som sa obrátil. Tá zmena u mňa nastala doslova z hodiny na hodinu a kňazstvo – to bolo postupné dozrievanie v tomto novom živote. V prvom rade je to milosť Božia a potom si myslím, že je to aj ovocie modlitieb mojich príbuzných.

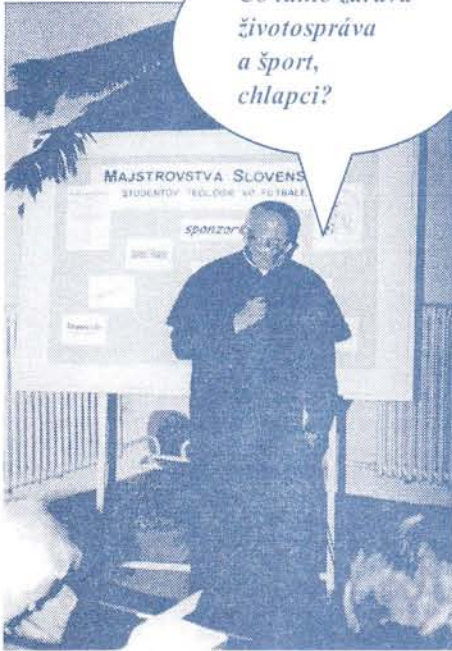
Ako si spomínate na pôsobenie v Smolenickej farnosti a čo by ste odkázali s odstupom času a s nadhľadom našim čitateľom?

Keď som nastúpil do Smolenickej farnosti po mimoriadne obľúbenom dôstojnom pánovi Bukovanovi, s ktorým som mimochodom bol veľmi dobrý kamarát a s ktorým som veľmi často rozprával o pastorácii a iných dôležitých otázkach, tak musím povedať, že to bolo zo začiatku rozpačité. Ale postupne sa vzťahy vylepšovali a boli veľmi dobré. Zlé to bolo aj s kostolmi (studené, nevykurované), s farou (vlhká, studená), ja som prišiel so zdravotnými problémami takže bolo toho dosť, s čím som sa musel „popasovať“. Ale povedal som si „ja som vám neublížil a chcem vám dokázať, že vás mám rád a chcem pre vás pracovať a slúžiť“, no a postupne sa vzťahy vylepšovali pri spoločných prácach pri opravách kostolov a iných cirkevných objektov, až sa stali veľmi dobrými.

A čo by som chcel odkázať? Tak ako keď som sa lúčil, želim milým smolenickým farníkom, aby mali pevnú vieru, lebo bez Boha je život prázdny, nešťastný, všetko robte z lásky, zo srdca a všetko bude ľahšie. Zachovajte si nádej a kresťanský optimizmus, pekné, pozitívne myšlienky a napredujte k nádhornej večnosti. Ako to povedal svätý Don Bosco pri rozlúčke, „v nebi sa stretneme, beda tomu, kto na to stretnu-

*Ďakujeme za rozhovor!
dj, iš*

Čo takto zdravá
životospráva
a šport,
chlapci?

Organizácia Majstrovstiev Slovenska seminaristov vo futbale z čias pôsobenia na fakulte

Koľkokrát som
tie Záruby
zdolal?

Slovenský dvojkríž na Zárubách – cieľ nejednej „dekankovej“ tíry

Klub dôchodcov informuje.....

Klub dôchodcov v roku 2006 uskutočnil pre svojich členov mnohé kultúrno-spoločenské akcie. Okrem tých, o ktorých sme Vás už informovali, sme v septembri navštívili Vysoké Tatry, Donovaly, Staré Hory a Kremnicu. Tento zájazd za krásami Slovenska bol zo strany zúčastnených hodnotený veľmi pozitívne a počasie nám tiež žičilo. V novembri sme navštívili baletné predstavenie „Labutie jazero“ v SND v Bratislave a v decembri zasa nakrúcanie relácie „Dereš“ v Trnave. Mikuláš navštívil aj nás seniorov pri stretnutiach vo farskom stredisku v Smoleniciach resp. v kultúrno-spoločenskom dome v Neštichu.

V roku 2007 by sme chceli pokračovať v aktivitách, ako sú brigády, zájazdy, návštevy divadla a pod., samozrejme za pomoci všetkých členov KD.

Touto cestou v mene nás všetkých chceme poďakovať nášmu vdp. P. Bacigálovi za sv. omšu, ktorú dňa 13.11. 2006 obetoval za nás – seniorov a taktiež za to, že nám umožňuje stretávať sa vo farskom stredisku a za jeho duchovnú i hmotnú pomoc.

Na záver chceme v mene všetkých členov KD zaželať všetkým farníkom šťastné, pokojné a požehnané vianočné sviatky a do Nového roka 2007 popriať veľa zdravia, šťastia a Božieho požehnania.

Výbor Klubu dôchodcov,
Smolenice

FOTOGALÉRIA

Čas lúčenia.
Kam sa
podel úsmev,
priatelia?

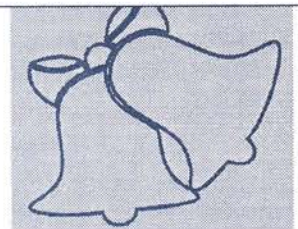

Čas rozlúčky so Smolenicami a svojimi farníkmi

Že by už vtedy
príprava na
katechizovanie
a kázanie?

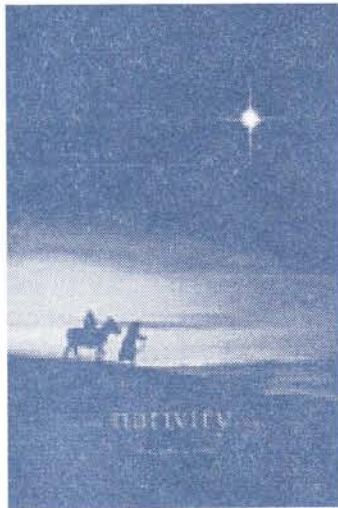

Spomienka na „učiteľovanie“

PRÍBEH NARODENIA

Je nový film, ktorý si môžeme v týchto dňoch pozrieť v našich kinách. Zachytáva namáhavú a dlhú púť Márie a Jozefa, ktorá vyvrcholila jedným z najväčších momentov v histórii ľudstva - narodením Ježiša Krista. Pri naša portréty dvoch ľudí, ktorým zvestovanie Archanjela Gabriela prinieslo na jednej strane obrovskú radosť, ale aj nepochopenie a odsúdenie ich okolia na strane druhej. Divák má jedinečnú

možnosť prežívať spolu s nimi bolesť a zároveň radosť z neočakávaného zvratu v ich životných osudoch.

Tento dramatický a pôsobivý príbeh je oživený vo forme veľkolepého epického filmu, v ktorom Máriu hrá Keisha Castle-Hughes (Pán Veľrýb) a jej hereckými sekundantmi sú na Oscara nominovaný Shoreh Aghdashloo (Dom z piesku a hlíny) a Oscar Isaac (Syriana). Režisérkou Príbehu Narodenia je Catherine Hardwicke (Trinášť, Legendy z Dogtownu) a scenár napísal skúsený a hlboko veriaci Mike Rich (Osudové stretnutie, Zelenáč).

Tvorcovia nového spracovania večného príbehu sa zamerali najmä na autenticnosť - a to nielen samotného príbehu, ale aj každého detailu prostredia, v ktorom sa natáčalo. Rodinám spriajmení čas sviatkov, pomôže im na chvíľku sa zastaviť vo vianočnom zhone a možno si uvedomiť, v čom spočíva skutočné čaro sviatkov lásky a pokoja.

dj, zdroj internet

Vianočná...

Existuje v našich rodinách niečo ako vianočná láska, vianočný duch? No to by asi bolo hrozné, keby láska bola „len“ vianočná. Ale akési vianočné tajomstvo, ktoré patrí „len“ k Vianočiam. Aj vám sa zdá, že to už na Vianoce nie je „ono“? Chýba sneh, všetko je akési uponáhľané, všade sa pchá namiesto Ježiška „santa“... Reklamy nás nútia sláviť vianoce celkom inak ako bolo na Slovensku zvykom.

Je to naše dedičstvo, naše zvyky, naše Vianoce! Niečo, čo patrí len a len nám. A pri tom všetkom nezabudnime na „Vianočnú lásku“, vďaka ktorej Vianoce vlastne sú. Prejaviť ju môžeme napr. srdečnou návštevou, ktorá poteší, telefonátom, len tak sa porozprávať bez hádok, zahrať si praobyččajné človeče, zapáliť prskavky, skrátka nájsť si čas jeden pre druhého, všimnúť si, že na tejto zemeguli nie som sám.

Poviete si, veď na Vianoce sa to predsa patrí. Ale skúsme to urobiť nielen preto, že sa to patrí, ale že chceme dať iným aspoň omrvinku zo seba a svojho času. Možno sa nám aj nebude chcieť, veď nech máme pokoj „aspoň“ na Vianoce. Verte, či nie, vráti sa vám to.

Aj my sme niečo dostali celkom zadarmo, ten najkrajší dar. To maličké dieťaťko. Tak začnime aj my od maličkých skutkov, ktoré raz vyrastú ako Dieťa v jasičkách. Nech aj vy máte tieto Vianoce pocit, že prišla pravá vianočná láska. A nech vám z nej zostane po celý rok.

mg

JaZy/i K☺oVé OkjeNkO

vedie absolvent vysokej školy polytechnickej doktor Rozbuška. Dnes nás oboznámi s terminom JADROVÝ REAKTOR.

„Sami iste viete, (ehm) že keď niekto chce na nejakú problematiku zareagovať, (ehm) ...no ako ho nazývame? Je to klasická funkcia – REAKTOR. Občas chce niekto zareagovať aj k jadru veci. Takého nazývame JADROVÝ REAKTOR. „ (ehm, au, jééé, bum)“

Tolko dnešné jazykové okienko. Ďakujeme vám doktor Rozbuška.

Tak ja už zase letím!

Žehnám Vás ako manželov...

Nedávno moja známa ženila svojho syna. Bola som zvedavá, či budú mať sobáš v kostole. Mladí vraj nad tým aj rozmyšľali, ale potom sa dohodli, že nie. Aj ona mne položila otázku: „Prečo sa pýtaš?“ „Lebo ja verím v silu sviatosti.“ – odpovedala som a

pokračovala. Rozumiem, že nie každý, kto uzatvára manželstvo v kostole to tak chápe a robí to preto. Ja osobne som už počula viaceré svedectvá manželov, ako čerpali silu z tejto sviatosti a aj sama som sa presvedčila, že je podstatné veriť, že k tomu, čo som sľubovala, Boh pridá a stále pridáva svoju pomoc.

Žiaden z párov si nemôže zabezpečiť manželský život bez problémov, no pre každého je tu Božia ponuka Jeho požehnaní a pomoci. Podstatné je, či o jeho pomoc a dary stojíme. O tom, že Jemu záleží na manželoch nepochybujeme.

Manželský sľub končí krátkou modlitbou. Tak mi Pán Boh pomáha! Čo na to Boh? Ako živá a milujúca osoba nemlčí. Verím, že v tejto dôležitej chvíli stojí pri manželoch a k ich sľubu vernosti pripája svoju vernosť, ktorú nám všetkým už aj dokázal. Jednou z najdôležitejších prejavov našej vernosti Bohu je modlitba. Ak sme uzatvorili sviatostné manželstvo, spoločná modlitba manželov by mala byť prirodzenou súčasťou. V prirodzenom manželstve je viacero pekných vecí.

Manželstvo veriacich ľudí ukrýva klenot spoločného kráčania a vinutia sa k Pánovi. Kto ho objavil, vie, že spoločná modlitba partnerov je najkrajším darom nášho láskavého Stvoriteľa.

Na sviatok svätej rodiny sa ponúka možnosť obnovenia manželského sľubu. Výslovme jeho slová s vierou, že Boh má moc i prostriedky ako zmeniť predovšetkým mňa samého, ale aj moje manželstvo, aby bolo obrazom lásky Ženicha a Cirkvi. Prosme tiež o dar spoločnej modlitby s našim partnerom. Boh je možné i nemožné.

Mária

Najkrajšia vianočná pieseň...

V malej rakúskej dedinke Obendorf žil kňaz – otec Moor. Práve poučoval deti z farského zboru ako majú spievať na Štedrý večer, lebo deti úrency si veselo štebotali a chichotali sa. „Kľud, tíško. Začínáme spievať!“

Ale ako otec Moor stlačil klávesy, z útrobov organu zazneli podivné zvuky, raz, dva razy a zasa. „To je čudné,“ krútil hlavou mladý kňaz. Otvoril dverka na organe a odtiaľ vybehlo desať alebo dvadsať myší, ako keby do nich strelili a za nimi mačka. Chudák otec Moor. Čo teraz? Mech na organe bol na niekoľkých miestach rozhrzený a deravý. „No čo už, musíme sa zaobísť bez organu,“ pomyslel si.

Lenže deti sa rozbehli za myšami a mačkou a v kostole nezostala ani noha. Organ zničený, zbor sa mu rozprchol kade-tade, takto sa veru vianočné piesne ťažko naskúšajú.

Otec Moor bol smutný a bezradný. Práve keď odovzdane kľučal pred svätostánkom, spomenul si na svojho priateľa Franza Grubera, ktorý učil v miestnej škole. Nie lenže hral dobre na organe, ale tiež celkom dobre hral aj na gitare.

Keď otec Moor zaklopal na jeho dvere, Franz Gruber práve opravoval pri chabom svetle petrolejky školské úlohy. „Musím vymyslieť niečo nové na polnočnú sv. omšu. Nejakú jednoduchú pesničku, pri ktorej by si ma mohol sprevádzať na gitare. Už som vymyslel text, teraz len potrebujem, aby si mi k tomu zložil hudbu...Ale rýchlo, prosím ťa, lebo to ponáhľa!“ Akonáhle sa za otcom Moorom zatvorili dvere, vzal Gruber do ruky gitaru, prezrel si text a začal hľadať vhodnú melódiu. Bola tichá noc a snehové vločky sa akoby zastavili na jeho oknách, aby si tú pesničku mohli lepšie vypočuť.

Presne o polnoci 24. decembra 1818 bol farský kostol plný veriaci. Hlavný oltár žiaril do tmy vo svetle lúčov a sviečok. Otec Moor celebroidal sv. omšu. Keď slovami Lukášovho evanjelia oznámil narodenie Spasiteľa, zamieril spolu s majstrom Gruberom k jasličkám a rozochveným hlasom zaspievali: „*Stille Nacht, Heilige Nacht (Tichá noc, svätá noc)*.“

Pieseň doznela a v kostole zavládlo ticho. Ale o chvíľu ju opakovala Ježiškovi celá dedina ako zástup anjelov, o ktorom sa píše v evanjeliu. A od tej doby sa táto pieseň spieva nielen v Obendorfe, ale na celom svete. Stala sa jednou z najkrajších a najobľúbenejších vianočných piesní.

A čo otec Moor a Franz Gruber? Ani jeden z nich si nemal čas uviesť, aký veľký dar dali svetu bez nároku na odmenu.

Podľa „Vánoční příběhy pro potěchu duše“ od Bruna Ferrera spracovala dj

Môj Boh je Boh živý a má zmysel pre humor

Môj manžel bol vyslaný za prácou do inej krajiny. Ja som ho sprevádzala. Ťažko som si zvykala na nové prostredie. Chýbala mi rodina, ktorá zostala na Slovensku, ale najviac mi chýbalo moje spoločenstvo. Som presvedčená, že ten kto okúsi silu spoločenstva nevie žiť, keď ho stratí. Na novom pôsobisku sme si s manželom našli veľmi živú farnosť a krásny moderný kostolík v tvare stanu. Ja som stále hľadala niečo viac – túžila som nájsť nejaké spoločenstvo, ale nemala som odvahu urobiť takú jednoduchú vec: ísť do sákrisie a spýtať sa pána farára: „Je vo vašej farnosti nejaké spoločenstvo?“

Jedného dňa som našla na výveske oznam o arcidiecéznom charismatickom stretnutí. „Tak to je to najsprávnejšie miesto, kde môžem nájsť spoločenstvo“, pomyslela som si a začala som pracne hľadať to miesto, kde sa malo stretnutie Obnovy v Duchu Svätom konať. Mesto som ešte veľmi nepoznala, tak ma to stálo nie málo úsilia. Napokon prišiel deň s veľkým D a ja som plná očakávania išla na toto stretnutie. Bolo tam asi 250 až 300 ľudí. Celý program sa niesol vo veľkej oslave a chvále Boha. Sála dunela jasotom a nádhernými spevmi. Odzneli veľmi hodnotné duchovné prednášky. Stretnutie viedol erudovaný kňaz: o. Aleš Opatrný, aj na Slovensku veľmi známy charismatic. Keď začala prestávka, povedala som si: „Teraz nadišiel ten pravý čas, oslovím niekoho a opýtam sa!“ Opäť to nebolo také jednoduché!!! Videla som, že sa vytvorili veľké zhľuky ľudí, ktorí medzi sebou živo debatovali a ja som chodila medzi nimi a zas som nemala odvahu pomykať niekoho za rukáv a opýtať sa, či ma vie nasmerovať. Prestávka končila a ja som začala podliehať panike a vtedy som uvidela dve ženy, ktoré popri mne prešli. „Tak teraz, alebo nikdy!“ Oslovila som ich a oni mi odpovedali: „Áno máme spoločenstvo, schádzame sa vo farnosti v novom, modernom kostolíku, ktorý má tvar stanu.“ Vtedy mi zablikala v hlave žiarovka a ja som ihneď pochopila, že môj Boh ma dokonale pozná a rešpektuje moje strachy. Zhovievavo a trpezlivo ma vodil po veľkom meste, aby ma priviedol naspäť do kostola, z ktorého som sa vybrala hľadať spoločenstvo. Je to náhoda, že z približne 250-tich ľudí som oslovila práve tie ženy, ktoré ma nasmerovali do kostolika – stanu??? Rozhodne nie! V živote kresťana neexistujú náhody, iba starostlivé a milujúce srdce nášho nebeského Otca.

Spoločenstvo, ktoré som našla, ma krásne prijalo a prežila som tam nádherné duchovné zážitky a ozajstnú prítomnosť Ducha Svätého. Získala som veľa nových kamarátok. Čítala som sa medzi sestrami ako ryba vo vode.

vj

Navštívte stránku

www.smolenice.fara.sk

- farské oznamy na aktuálny týždeň,
- farské noviny Smolenický posol s možnosťou stiahnutia článkov, či priameho zaslania príspevku,
- informácie o farnosti a jej dianí,
- sekcia birmovanci.

BOLI POKRSTENÍ...

© S UBÚDAJÚCIM
POČTOM KRSTOV
UVAŽUJEME
O ALTERNATÍVOM
VYUŽÍVANÍ
KRSTITEĽNICE ©

ZOSOBAŠILI SA...

ODIŠLI NA VEČNOSŤ...

- Jozef Hečko, narodený 4.4.1927, zomrel 9.11.2006, pochovaný v Smoleniciach.
- Agneša Krištofiková, rodená Jelenková, narodená 12.10.1934, zomrela 10.11.2006, pochovaná v Smolenickej Novej Vsi.
- František Kovačovič, narodený 29.8.1930, zomrel 11.11.2006, pochovaný v Smoleniciach.
- Anna Štibraná, rodená Jožová, narodená 10.11.1912, zomrela 24.11.2006, pochovaná v Lošonci.
- Júlia Kučerová, rodená Gaulová, narodená 7.7.1927, zomrela 7.12.2006, pochovaná v Smoleniciach.

PRIJMI ICH PANE, DO SVOJEJ SLÁVY!

VIETE, ŽE...

• Tradícia vianočného stromčeka k nám prišla v 18. storočí z Nemecka. Zásluha sa pripisuje Martinovi Lutherovi. Predtým sa izby vyzdobovali vetvičkami a rôznymi slamenými ozdobami. Prvé stromčeky nestáli na zemi, ale boli zavesené na strope, špičkou dolu. Zdobili sa jablčkami, koláčikmi, pletenými venčekmi, orechmi či stužkami.

• Svätý František z Assisi je vlastne „vynálezcom“ betlehemov. V roku 1223 sa rozhodol ukázať ľuďom, ako sa narodil Ježiško. Preto v jaskyni pripravil jasle, kde uložil živé dieťaťko. Okrem Márie a Jozefa betlehem dopĺňali aj oslík a vól. Neskôr sa tento zvyk tak rozšíril, že si ľudia začali betlehem staviať doma z dreva či papiera. Niekde sa aj dnes stavajú živé betlehemy.

• Pieseň Tichá noc svätá noc bola dodnes preložená do 73 jazykov. A v roku 1816 ju zložil duchovný otec Joseph Mohr. O 2 roky neskôr na Vianoce požiadal organistu Franza Grubera, aby k textu zložil melódiu. Hudba sa Mohrovi tak zapáčila, že ju ešte v ten deň zaradil do polnočnej omše. V ten večer sa pokazil organ a pieseň zaspievali za doprovodu gitary. Pieseň mala obrovský úspech a stala sa veľmi obľúbenou. V roku 1840 jej bol prisúdený titul „najkrajšia pieseň sveta“.

• Prvé vianočné želanie poslal Talian Nicolo Monte v roku 1709. Napísal niekoľko básničiek a kartičky rozposlal svojej rodine a príbuzným. Tohto sa chytili tlačári, ktorý začali tlačiť a predávať farebné vianočné pozdravy z rôznymi želaniami, myšlienkami a básničkami.

M. Birošiková

Kto by nepoznal vianočnú pieseň Tichá noc?!
Čo takto zaspievať si ju po anglicky?

Anglické okienko

Silent night, holy night
All is calm, all is bright
Round yon Virgin Mother and Child
Holy Infant so tender and mild
Sleep in heavenly peace
Sleep in heavenly peace

Silent night, holy night
Shepherds quake at the sight
Glories stream from heaven
afar

Heavenly hosts sing
Hallelujah

Christ, the Savior is born
Christ, the Savior is born

Silent night, holy night
Son of God, love's pure light
Radiant beams from Thy holy face
With the dawn of redeeming grace
Jesus, Lord, at thy Birth
Jesus, Lord, at Thy birth

KEDY SÚ VIANOCE?

Keď sa ráno zobudíš s túžbou milovať Pána a v ňom všetkých ľudí. Keď máš snahu podať ruku tomu, kto ťa urazil. Keď vieš prijať od iných láskavé slovo, úsmev, porozumenie. Keď dávaš úsmev, láskavé slovo, porozumenie druhému. **Kedykoľvek máš snahu druhého ospravedlniť.** Keď dokážeš zabudnúť na seba a myslieť viac na druhých. Keď si nájdeš čas vypočuť druhých. Keď uľahčíš námahu bližnému, venuješ mu pozornosť. **Kedykoľvek vypočuješ zavolanie Pána, ktorý potrebuje tvoju pomoc v trpiacich, chorých a opustených.** Keď sa včas spamätáš, aby si zadržal nevľúdne slovo, nepriaznivú poznámku. Keď sa zriekneš svojej vôle, svojho názoru, aby si prispel k pokoju. Keď povieš Pánovi ochotné a veľkodušné ÁNO. Keď svojim životom, svojimi skutkami spievaš „Sláva Bohu na výsostiach“. Keď prejavuješ záujem o druhých, blízkych i tých vzdialených v rôznych kútoch sveta, na všetkých misijných poliach. Keď nie si voči tomuto svetu ľahostajný a nemyslíš len na svoje záujmy – Vianoce prichádzajú do tvojho srdca.

námet Ián Lančarič

SMOLENICKÝ POSOL – vydáva Rímskokatolícky farský úrad
Smolenice. NEPREDAJNÉ! Redakčná rada: Patrik Bacigál,
Miroslava Gregušová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Marianna
Šestáková, Ivana Štibraná
Registračné číslo OÚ v Trnave – 1/On/91

